

та на 24 Августъ (на Св. Вартоломей) на сговорният часъ дало се бѣлѣгъ; католици ти налѣтѣли възъ хугеноти ти на съще, и се подкачило страшно клане. Най-напрѣдъ загиналъ адмиралъ Колоний, когото убили като си спалъ и го хвърлили отъ прозорецъ тъ за укоръ на сгань та. Самъ кралъ тъ станалъ като пиянъ отъ кръвопролитие то, та грабналъ пушка и зелъ да трепе отъ прозорецъ тъ протестанти ти, што бѣгали по край царюви ти дворове. Той заплашилъ и зетъ тъ си Хенриха Наварский, че ще го убие, та го накаралъ да се отрече отъ протестанска та вѣра. Въ същто то време се избили нѣколко тисети хугеноти и въ други ти градове по Франция.

Нѣ могли да истрѣбятъ всички ти протестанти. Колкото протестанти останали живи изново се подигнали съ голѣмъ гнѣвъ, и се браницли упорито въ укрепени ти си градове. Карлъ IX като го мѣчила и гризала съвѣсть та му, умрѣлъ двѣ години слѣдъ Вартоломеевска та ношть. На прѣстолъ тъ седналъ подъ-малкий му братъ *Хенрихъ III.* (1574—1589 год.). Той билъ избранъ прѣди малко време за полски кралъ; нѣ като се научилъ, че Карлъ умрѣлъ, побѣгналъ тайно отъ Полша. Въ цароването на той безгриженъ и разглезенъ кралъ, Франция много испаднала. Война та съ Хугеноти не се спирала. Тѣхенъ глава станалъ Хенрихъ Наварский, който пакъ станалъ протестантинъ. Най-сетнѣ и парижане ти се вдигнали срещта Хенриха III подъ рѣководство то на Света та лига или съжѣтъ тъ на католици ти; на чело на лига та излѣзла фамилия та на Хизи ти. Тогава Хенрихъ III се съюзилъ съ Хугеноти ти и заедно съ Хенриха Наварский обстѣпилъ Парижъ. Кога билъ обстѣпенъ градътъ единъ младъ калугеринъ, подученъ отъ езуити ти както казовать, влѣзъ при кралъ тъ и го проболъ съ ножъ; убийца та тутакъ си билъ съсѣченъ отъ стража та.

Хенрихъ IV. Съ смъртьта на Хенриха III се довър-